

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 8 krono temeljne pristojbine ter od vsake pete vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron, za četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Slomšekova stoletnica na Ponikvi

Ni še videl Spodnji Štajar niti Slovenija sploh tako velikanskega slavlja, katerega bi se bilo udeležilo slovensko ljudstvo iz vseh slojev z enakim zanimanjem in z enako prisrčnostjo, kakor nedeljske velike slavnosti na Ponikvi. Vsi vlaki privlačili so v pomnoženih vozovih na tisoče in tisoče slovenskega ljudstva od vseh strani širne domovine, a iz sosednjih župnij pomikale so se cele vrste okrašenih vprežnih vozov.

Največ občinstva je pripeljal zjutranji vlak ob pol 9. uri zjutraj. Prišla sta celjski in ljubljanski „Sokol“, „Delavsko društvo“ iz Jesenic na Gorenjskem, ljubljansko „Krščansko socialno društvo“ z zastavami ter brezštevilno drugih društev in korporacij. Na kolodvoru na Ponikvi pozdravil je došle v prisrčnih besedah naš rojak, vojni kurat gosp. Marzidovšek. V nepregledni vrsti, ki se je pomikala ob zvoku „Celjske narodne godbe“, videli smo razun naštetih zastav še ono akademičnega društva „Triglav“ iz Gradca.

Pred vasjo velel je župan ponkovski gosp. Podgoršek ob krasnem slayoloku došlece dobro došle. Cela vas je bila že ob prihodu tega vlaka preplavljena najraznovrstnejših gostov.

Ker je mariborsko knezoškofjstvo prepovedalo slovansko mašo, šla je večina udeležnikov k maši ob 10 uri, pri kateri je izborno propovedoval znani govornik prof. g. dr. Medved iz Maribora, „Celjsko pevsko društvo“ pa je želo z velečastnim petjem v spremstvu istotako vrle „Narodne godbe“ vsestransko občudovanje. Škoda, da je zamogel le manjši del občinstva v cerkev, v kateri ima le kakih 3000 oseb prostora.

Ob 1. uri vrela je brezštevilna množica z društvu in z zastavami k novi šoli, kjer se je po krasnem govoru g. nadučitelja Vek. Strmškega, odkrila Slomšku spominska plošča; učiteljski zbor je ganljivo zapel. Dasi je začelo deževati, vztrajala je nepregledna množica do konca slovesnosti pred šolo.

Banket se je vršil pod prostornem Podgorškovem kozolcem. Dasi sta bili na vseh treh straneh dve dolgi vrsti miz, vendar niso dobili vsi prijavljeni prostora. Mnogoštevilni odlični hrvaški gostje imeli so lastno vrsto miz. Odlični prisotniki oglašali so se v proslavo slavljenca Slomškega, hrvaškega, češkega, slovenskega naroda, za hrvaško slovensko vzajemnost. itd. Največ pozornosti je obudil že imenovani vojaški duhovnik gospod Marzidovšek iz Mostara, ki je govoril češko, hrvaško in slovensko, kakor da bi vsak teh jezikov bil njegov materini jezik. V imenu ljubljanskih Slovencev je govoril župan g. Hribar, v imenu Sokolov g. dr. Tavčar, v imenu Hrvatov gg. Kukuljevič-Sakcinski, poslanec Spinčić, v imenu „Slovansko-krščanske narodne zveze“ njen načelnik, poslanec g. Povše, v imenu učitelstva Eng. Gangl, v imenu družbe sv. Mohora njen tajnik g. Rozman. Oduševljenje bilo je velikansko.

Po banketu je bila telovadba „Celjskega Sokola“ na drugo ter se občinstvo ni moglo načuditi veliki izvežbanosti naših telovadcev.

Izlet na Slomškov rojstni dom ni bil vsled dežavja in slabe poti tako velikanski, kakor bi bilo sicer pričakovati.

Prvi je govoril na pragu Slomškove rojstne hiše g. Kač iz Žalca, ki je med drugim posebno lepo razvijal, kaj pomeni Slomšek za slovenskega kmeta. Večina daljnih gostov se je na to podala k večernim vlakom na kolodvor, dočim jih je mnogo še ostalo pri igri in petju v nepozabnih Ponikvah.

Omeniti smo zamogli danes le površnosti te nenavadne slavnosti med Slovenci, natančnejše opise si pridržimo za prihodnjico.

Umor italijanskega kralja.

Zverinska družba anarhistov si je zopet zbrala svojo žrtev iz prestola. V žilah Italijanov se pretaka kri, ki sili h grozovitostim. Zato pa šteje družba anarhistov največ pristašev med Italijani. Bodalo je znak nečloveških laških anarhistov. To pot posegel je morilec k revolverju ter ga vzdignil proti lastnemu ljudomilemu in pravičnemu kralju.

Dosedaj pripada večinoma Italijanom žalostna slava anarhističnih morilcev. Leta 1894 je zabodel Italijan Caserio francoskega predsednika Carnota, leta 1897 Italijan Angiolillo španskega ministerskega predsednika Canovas-a, leta 1898 je izdihnila pod bodalom Italijana Luchinija naša preblaga cesarica Elizabeta, a sedaj je izvel svoj krvoločni čin Italijan Bressi nad lastnim kraljem Emanuelom Umbertom.

Nobena teh žrtev ni zaslužila niti osornega pogleda. Početje anarhistov je naravnost blaznost. Najhujša zverina ne kolje in davi brez nagona in potrebe, anarhisti delajo tako. Človek ne more verjeti, da zamore hudobna družba zastupiti v človeški podobi kri, ki je zmožna enakih zverinskih činov. Prej bi verjeli, da je nekateri človek že rojen z demonom v srcu.

„Do tretjega gre rado,“ pravi pregovor. Tudi italijanski kralj je izdihnil še le pri tretjem napadu.

Dne 17. novembra 1878 je napadel kralja v Rimu 29letni anarhist Giovanni Passante. Umor je zabranil ministerski predsednik, ki se je vozil s kraljevo dvojico. Morilec so obsodili na smrt, a kralj ga je pomilostil v dosmrtno ječo. Drugič je napadel z nožem kralja Italijan Pietro Acciarito leta 1897. Tudi to pot se je kralj po srečnem naključju rešil. V tretje pa je prodrla dne 29. julija 1900 morilčeva krogla blago kraljevo srce.

Ves svet se je za svoje vladarje pred gnusno zverinsko družbo anarhistov, tembolj, ker se govori, da so izdali anarhisti geslo, da morajo letos pasti štiri kraljeve glave. A od pomoči ni.

Z Italijo žaluje vesoljno človeštvo, kajti znano je, da je bil pokojni kralj blagi vladar, pravičen in vnet za srečo svojega ljudstva.

Rojen je bil kralj Emanuel Umbert 14. marca 1844 kot najstarejši sin savojskega kralja Viktor Emanuela.

Kot poročnik se je udeležil leta 1859 vojne proti Avstriji, tudi v bitki pri Kustoci leta 1869 je bil navzoč.

Kralj je postal leta 1878 9. januarja. Leta 1868 se je bil poročil s kraljico Margarito, hčerjo genovskega vojvoda. Njegov sin in naslednik je neapolitanski princ Viktor Emanuel, rojen 11. novembra 1869, poročen s črnogorsko princezino Jelico.

Naj bi bila novemu kralju usoda milejša!

Celjske in štajarske novice.

(Zaveza avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev) vabi na svojo XII. skupščino, katera bode dne 8. in 9. vel. srpana t. l. v Mariboru. Spored: I. V. sredo dne 8. vel. srpana. 1. Ob 4. uri popoldne: Seja upravnega odbora v „Narodnem domu“, poročilo o delovanju vodstva Zaveze. 2. Ob 8. uri zvečer: Seja delegacij v „Narodnem domu“. Za delegacije so dosedaj zglašeni tile predlogi Pedagoškega društva v Krškem: 1. Zaveza naj posreduje, da se na Koroškem ustanovi vsaj eno slovensko učiteljsko društvo n. pr. za celovško okolico. 2. Zaveza naj priredi prej ko prej glavno skupščino Zaveze v Celovcu. 3. Zaveza naj s pomočjo slovenskih rodoljubov širi svoje liste in drugo slovensko slovstvo brezplačno med slovenskim učiteljstvom na Koroškem. II. V. četrtek 9. vel. srpana: 1. Ob 8. uri zjutraj: Občni zbor društva „Jubilejska samopomoč“ v „Narodnem domu“. 3. Ob 10. uri popoldne: glavno zborovanje v „Narodnem domu“ po sporedu ki ga določijo delegacije. 4. Ob 1. uri popoldne: banket v veliki dvorani „Narodnega doma“. 5. Ob 8. uri zvečer: Zabavni večer s plesom v „Narodnem domu“. Vodstvo Zaveze.

(Za tretje porotniško zasedanje pri celjskem okrožnem sodišču) določen je predsednikom pl. Wurmser, njegovi namestniki pa so deželnosodni svetniki Jos. Reitter, Oto pl. Fladung in Štefan Katziantschitz.

(Nesramnost!) Niti naše Slomškove slavnosti ni pustila „vahtarca“, da ne bi obdrnila ob njej svojega umazanega jezika. Slovensko kmečko ljudstvo imenuje nerazodno maso, slovenski učitelji so mu zgolj „Štefani Deske“, katerim nasvetuje, naj pridejo obriti na slavnost. Sploh je poskusilo nemško budalo napraviti nekaj tistega običajnega vznemirjenja, kar pa se mu je le deloma posrečilo. Ko smo se vračali Slovenci ob 9. uri zvečer v nepregledni množini od prelepe slavnosti v Celje, bile so tukaj natlačene ulice običajnega nemškega „občinstva“. In kaj je storila policijska oblast? Dra komisarja okrajnega glavarstva ter več policajev zadržavalo je slovenske goste na kolodvoru, češ, da je nevarno zapustiti kolodvor, dokler se ne poljubi „gospodi“ zunaj raziti se. Po drugod storé oblasti drugače ter razženo potepuhe, v Celju mora biti narobe.

(Nesreča.) Dne 1. t. m. padel je v Spod. Hudinji opekarski delavec Florjan Beránik s hrčke ter se ubil.

(Bralno društvo pri Sv. Martinu v Rožni dolini) priredi dne 12. t. m. ljudsko veselico v proslavo 100. letnice Slomškove po tem le sporedu: 1. „Zvezna“ pokažemo zbor. 2. Govor: A. Martin Slomšek. 3. „Gluh mora biti“, burka v enem dejanju. 4. „Večerna“: m. zbor. 5. „Prvikrat pri fotografu“, burka v enem dejanju. 6. „Slove-

in kovač J. Berger. — V Osojskem jezeru je utonil nek 7letni fant. — Dne 27. jul. je v Zilli pri Milnarjih utonil železn. čuvaj L. Sternek, star 29 let.

(Smrt valed muhinega pika.) V Podkloštru je pičila muha ondotnega notarja Kreunzerja. Ni se brigal za to, dokler mu ni rana močno otekla ter ga zdravniki niso mogli več rešiti smrti.

(Krst nove ladje v Trstu.) Dne 9. septembra t. l. bodo krstili v Trstu in slovesno spustili v morje novo avstrijsko vojno ladjo „Habsburg“. Slovesnosti bode prisostvoval nadvojvoda Friderik.

(Zaplenjena sožalna brzojavka.) Tržaški laški poslanci so poslali italijanski kraljevi hiši sožalno brzojavko, ki pa je bila tako polna „sočutja“, da jo je moralo državno pravdnštvo zapleniti. — Sicer pa v Trstu — ni irredente!

(Deželni zbor istrski) je dobil od vlade načrt zakona za premeščenje deželnega zbora in deželnih uradov iz Poreča v Pulj ter za ustanovitev okrajnega sodišča v Dolini.

(V Krku) so ustanovili nov denarni zavod za Istro pod imenom „Osrednji kreditni zavod za lošinski okraj.“

Dopisi.

Iz Petrovč. Letos smo doživeli Petrovčani izvanredno veselje. Radi nameravanega popravila tržke farne cerkve v Žalcu, vršila se je namreč sv. birma za žalsko in gotoveljsko župnijo v tukajšnji sloviti božjepotni cerkvi dne 4. julija t. l. Zato so se pa tudi Petrovčani na vso moč potrudili primerno prositi ta izvanredni dogodek. Veličastna petrovška cerkev bila je od vrha do tal praznično opravljena. Vsa petrovška vas, ki ima jako lepe ednonadstropne hiše bila je takorekoč odeta z zastavami. Samo mimogrede naj omenimo, da se ravno v razobešenju zastav kaj lepo zrcali značaj hišnega gospodarja. Videli smo namreč raz hiš, kjer ni bilo pričakovati poleg papeške in cesarske vihrati tudi krasno trobojnico, da je bilo vpodobljeno geslo: „Vse za vero, dom in cesarja.“ Na neki drugi hiši, ki se še med narodne šteje pa smo zaman iskali narodnega znamenja.

Da se vrnemo k predmetu, poročamo dalje, da je bil iz samih majev zasajen lep drevored skoro od državne ceste do cerkve in so se na več krajih preko ceste mogočno vzpenjali krasni slavoloki z izbranim besedilom. Fantje v Petrovčah tako tudi v Dobrišvasi in Arjivasi postavili so kot jambore visoke maje, raz katerih mogočno vihrajo trobojnice v znamenje narodne probuje; svoje veselje pa so z močnim streljanjem označevali širnemu svetu.

Milostljivi škof pripeljali so se v Žalec že 3. julija popoldne, kjer jih je občinstvo žalskega trga navdušeno sprejelo in jim priredilo zvečer razsvitljavo trga. Drugi dan dne 4. julija pa so se pripeljali v Petrovče. Občinski odbor in krajni šolski svet, šolarji in drugo ljudstvo čakalo je knezoškofa zunaj vasi pri prvem slavoloku. Tukaj sta pri dohodu knezoškofa nagovorila in pozdravila v imenu občinskega odbora in krajnega šolskega sveta g. Fr. E. Fridrich in g. Jurij starogrof Salm Reiferscheid in v imenu šolarjev mala deklica, ki jim je podelila krasen šopek. Milostljivi knezoškof so se na pozdrav in sprejem prijazno zahvalili in še pozneje na prižnici so se glede sprejema v Žalcu in tukaj izrazili s svetopisemskimi besedami: „Sprejeli me niste kakor človeka, ampak kakor angelja.“

Vse drugo se je vršilo potem po običajnem redu. Omeniti moramo le še, da je tudi g. organist prav lepo oskrbel, da se tisti dan še posebno čerkveno dostojno pelo na koru v mešanem in moškem zboru. Iz tega poročila bodo cenjeni bralci lahko uvideli, da so se Petrovčani res vrlo potrudili primerno proslaviti to za nje izredno veselje.

Dne 5. julija bila je potem sv. birma v Grižah in dne 6. julija imeli smo zopet milostljivega knezoškofa v svoji bližini. Bili so namreč kot gost v gradu Novo Celje. Služili so zjutraj sv. mašo v grajski kapeli; potem so pa slovesno blagoslovili prenovljeni grajski „zlati križ“ ob državni cesti. Te vrstice naj bodo v prijeten spomin minulega veselja. Petrovški.

Zagreb. (Shod hrvatskih in slovenskih abiturientov.) Ban hrvatski je zbežal zbok neznosne vročine iz belega Zagreba na dopust. Nadomestujejo ga razni „činovnici“, ki se skušajo prikupiti na kateri koli način satrapu, ki se slučajno naziiva banom hrvatskim. Sestanek slovenskih in hrvatskih dijakov je nudil zopet ugodno priliko, da dokažejo madžaronski birokrati vso svojo neizmerno pazljivost in bistroumnost, ki kar v kali zaduši pretečo „zaroto“ proti tuji nadvladi. Celi sestanek je bil najprej prepovedan. Ali razboritejši ljudje so takoj uvidevali, da je vendar sramotilno za vladne kroge, ako indirektno izjavijo, da se boje sestanka nekaterih golobradih mladeničev, ki se še niso otresli šolskega prahu. Zaradi tega se je prepoved preklcala. Po razpuščenju skupščini v soboto se je zaukazalo, da se vsi Slovenci takoj, drugo jutro odstranijo iz Zagreba in se prepovedala ljudska slavnost. Tudi ta ukaz ni obveljal. „Štreberski“ uradniki so hoteli jasno dokumentirati svojo udanost in postrežljivost, ali končno je vendar zmagal zdravi razum.

Kolikor mogoče kratko in jedrnato hočemo zasledovati raznovrsti spored celega sestanka. V petek popoldne okoli četrte ure smo se bližali kraljevemu Zagrebu. Okna našega vagona so bila okinčena z mnogobrojnimi trobojnicami. Glasni „živio“ klici so nas pozdravljali, ko smo izstopili na južnem kolodvoru. Brzo smo zvedeli, da je oficijelni sprejem prepovedan in da nas pred kolodvorom čakajo množestvilni redarji. Korakali smo v malih gruclah v mesto. Opažali smo mnogo jako sumljivih obrazov. Na čelu je ponosno jahal redar z blišččo se pikelhavbo. Pred nami in za nami častna straža — redarji. Hiteli smo v gornje mesto, v Mesničke ulice, kjer je bilo zbrano že mnogo ljudstva, da se udeležimo sprejema predsednika jugoslovanske akademije Josipa Torbara. Radovoljno so nam kazali hrvatski dijaki veljake na znanstvenem, literarnem in političnem polju. Opazili smo sredi drugih vseučilišnih profesorjev, ki so korakali za krsto, rektorja Arnolda, znanega literata Šrepelna, zgodovinarja Klaića, poslanca Vrbanića in pisatelja Tomića. Končno smo se vsi podali v dvorano tipografičnega društva „Sloge“. V imenu Hrvatov nas je pozdravljaj vnuk dičnega pesnika Mažuranića: Slovenec E. Stare se je pa zahvalil s krepkim donečim glasom na tihem ali srčnem sprejemu. Prijazni hrvatski dijaki so nas spremljali po mestu. Zvečer smo še dolgo skupno sedeli v novogradiščanski pivarni. Napitnic ni bilo ne konca in ne kraja. Posebno navdušene so bile napitnice na čast edinega Čeha med nami, abiturienta Zigmunda iz Plzna.

Soboto zjutraj smo si ogledali silno se razvijajoče in rastoče mesto, ki ima že popolnoma velikomestni značaj. Iznenadil nas je divni „Vseučilišni trg“, na katerem so se bojda še pred desetimi leti svinje pasle. Naši Hrvati so bili neumorni Ciceroni. Ker nam je še časa preostajalo, mahali smo jo gori na Kapitol. Vsak kamen ima tukaj svojo zgodovino. Tam na krvavem mostu so se odigravale neizprosne borbe med pristaši Kapitola, to je biskupa in prostem meščanstvom, ki je bivalo na Griču. Tukaj se do gajajo skoraj vsi zgodovinski romani Šenoe, v katerih se izvrstno zrcali vso žitje in bitje tedanjega hrvatskega naroda. Nismo tudi zamudili osvežiti si spomine na kmetskega kralja Gubca, ko smo stopili na trg sv. Marka, kjer je bil naš narodni junak kronan in — obglavljen. Kazali so nam kamen, kjer je vzdihnil svojo dušo. In kamenje govori... Na istem trgu so bili umorjeni s sabljo v roki ognjevitilski ilirski rodoljubi ob času burne in krvave inštalacije l. 1845. Komaj smo še obiskali starinsko cerkev sv. Marka in že so nas dregali spremljevalci, da se vrnemo v spodnje mesto, ker se bode skupščina kmalu otvorila. V veliki dvorani „Sokola“ je bilo že precej živahno. Ugajala nam je dvorana v lahkem gracioznem arabskem slogu: vitkih stebrov, fantastičnih okraskov in arabesk ne manjka. Predsednikom je bil izvoljen z vzklikom abiturient Tučan, ki je takoj nam predstavil zastopnika mestnega redarstva Beloševića. Na desni so imeli žurnalisti svojo mizo, na levi stenografi. Otvorivši zborovanje je predsednik izročil besedo simpatičnemu Vladimiru Matiću. Kmalu se je po-

javila elegantna postava mladega Matića izza zelene mize. Govoril je brez patoza, naravno in nepriljudno. Dijaki so sledili z napeto pozornostjo njegovim gladkim in prikupljivim besedam. Njegova izvajanja so se tikala vrlo perečega vprašanja, kaj naj učinijo Hrvati in Slovenci ako prestane Dunaj biti prestolnica avstrijska. Habsburžani bodo morali iskati zaslombe med Jugoslovani. Nova država bi se morala oživotvoriti. V tem trenutku prekine komisar govornika in ga svari, naj zmerneje govori. Povsodi imamo sovražnike, te sovražnike moramo odstraniti. Govornik je vrlo naivnega mnenja, da moramo svoje sovražnike ugonobiti samo s knjigo in šolami. Bože mili! Ali ni morda znano našemu dragemu Matiću, da ekzistuje taka praktična veda, ki se imenuje narodno gospodarstvo? Ali mu ni morda znano, da bi bila bržkone Hrvatska danes svobodna, ako bi se njeni politiki v večji meri pobrigali za gospodarsko neodvisnost hrvatskega naroda? Knjige in šole so sicer velevažni pripomočki ali brez pametne gospodarske organizacije je vsak korak naprej izključen in nemogoč. Konečno apeluje govornik, da bi sedanji dijaki bodoči uradniki ne pozabili na svojo dolžnost in se narodu ne izneverili. (Dalje prih.)

Politični pregled.

(Državni položaj.) Ministerski predsednik dr. Körber je obiskal pretečeno soboto ogrskega ministerskega predsednika v Ratotu, na kar sta skupno potovala k cesarju v Iši. Tem obiskom se pripisuje velika politična važnost.

(Državni zbor razpuščen?) Mažarski listi pripovedujejo, da se meseca oktobra razpusti državni zbor, v novembru se vrše nove volitve.

(Zviti mažaroni.) Ogrska vlada je izdala neko naredbo, da uredništvom ni treba pisati naslovov na časopise, temveč dajo le zaznamek naročnikov poštnemu vodstvu za vsako pošto, ki potem iste naročnikom razdelijo. S tem hoče vlada imeti pri roki imenik vseh naročnikov ne-ljubih opozicijskih listov.

(Zopet napad anarhista.) V Parizu biva sedaj perzijski šah. Ko je ta dne 2. t. m. zapustil svoj hotel, skočil je k vozu nek italijanski delavec z revolverjem v roki. Šah je zgrabil napadalca ter mu držal revolver pred glavo, dokler ni priletela policija. Napadalec se brani izpovedati svoje ime ter sploh vsako okolnost, le obžaluje, da se mu napad ni posrečil.

(Smrt avstrijskega častnika v Kini.) Poveljnik avstrijskega vojaškega oddelka v Pekingu, fregatni kapitan pl. Thomann je padel v boju z bokserji. Pokojni je bil rojen v Trstu, njegov brat je okrajni glavar v Kočevju.

(Vojna v Afriki.) Iz afriškega bojišča ni posebnih znamenitost. Ako je verjeti angleškemu poročilu, udalo se je angleškemu generalu Hunterju zopet 700 Burov. Angleži so baje tudi pregnali Bure z Joubertkopja in Volksrusta. Tudi naskok burskega generala Liebenberga na Angleže se je ponesrečil. Potemtakem Buri močno nazadujejo.

(Vojna na Kitajskem.) Vrhovno poveljstvo mednarodnih čet je prevzel angleški general Gaselee. Kmalu se začne skupno prodiranje proti Pekingu, kjer se o usodi evropskih poslanikov še ne ve nič zanesljivega. Rusija postavi na kitajsko mejo 20.000 vojakov. Dne 2. t. m. so napadli pri Charpinu kitajski topničarji ruski oddelek, ki je imel slobodno pismo ter jim ubili 24 mož. Zopet se trosijo vesti, da večina Evropejcev v Pekingu še živi, umorjenih je bilo razun nemškega poslanika Kettelerja le še 98 mož, med njimi 4 Avstrijci. Kitajci so zgubili pri teh napadih 2000 mož. Pokralj Li Hung Čang obeča velesilam, da takoj izpuste zajete poslanike, če evropske čete ne bodo prodirale proti Pekingu. Največ uspehov imajo Rusi. Nedavno so zasedli veliko trdnjavo blizu Tientsina ter pregnali 10.000 Kitajcev. Veščaki sodijo, da bo trajala vojna najmanj dve leti.

Razne stvari.

(Shod dalmatinskih učiteljev) se vrši dne 9. kimovca t. l. v Spletu. Na tem shodu se bode med drugim razpravljalo tudi o ustanovitvi učiteljske zaveze in o izboljšanju učiteljskih plač.

(Shodi in tabori na Češkem.) V nedeljo dne 19. maj. srpana t. l. je bil tudi v Stožicah na Češkem velik ljudski tabor, a v Merklinu ljudski shod, na katerem so državni in deželni poslanci ljudstvu tolmačili zavratne nakane du najske vlade. Tabor in shod sta sijajno uspela.

(Vročina v Parizu.) Dne 27. maj. srpana je kazal toplomer v senci 36 stopinj Celzija. 10 ljudi je na cesti vsled solnčarice umrlo. Na Du naju je tega dne par minut deževalo, kar je včasno nekoliko oslabilo, vendar je še pred dežjem več oseb omedlelo.

(Mesec mali srpan 1900), se je od svojih dveh prednikov rožnika in vel. travna znatno razlikoval po stalnem in vročem vremenu. Naj večja vročina je bila dne 26., ko je toplomer kazal 36 stopinj Celzija, a najnižja dne 10., ko je toplomer kazal 9 stopinj Celzija. Dne 3., 15., 16., 17., 20., 21., 26. in 29. malega srpana so bili pravi pasji dnevi z neznosno tropično vročino. Prevagujoča smer vetrov je bila na severo-izhod in jugoizhod, vsled česar je bilo jako malo ali nič dežja. Tudi v letu 1893 ni bilo v mesecu malem srpanu nobenega dežja.

Loterijske številke.

Gradec 4. avgusta 1900: 37, 61, 80, 89, 90.
Dunaj " " " 22, 21, 76, 60, 30.

Drugi izkaz

prispevkov za Leitgebov spomenik.

Prenos K 14440. — G. J. Košenina, Liboje 1 K; g. A. Wach, Feldbach 2 K; g. G. Potočnik, Petrovče 6 K; g. M. Kavčič, Jurkloster 2 K; g. Hvalec, Jurkloster 1 K; g. H. Leinfellner, Jurkloster 1 K; g. Ferdo Roš, Hrast. nik 5 K; g. J. Klemenčič, Galicija 1 K; g. Samljak, Za- lec 2 K; g. I. Likar, Celje 1 K, skupaj K 16640.

Ta vsota je naložena pri „Južno-štaj. hranilnici“.

Armin Gradišnik, poverjenik.

Trgovskega pomočnika

izurjenega v prodaji mešanega blaga, sprejme takoj „Kmetijsko društvo v Marnbergu.“
Plača po dogovoru.

Iščem

prilagodeno gostilno kupiti ali v najem v kraju, kjer bi se lahko mesarija vpeljala. Ponudbe upravi- ništvu tega lista pod „100 go- stilna“.

(318) 2-1

Lepo posestvo

blizu Bežigrada pri Celju je z vsem po jako nizki ceni prodati.

Več povesta Jakob in Margareta Tanšek Bukovžlak št. 41, pošta Štore. (321) 1

Proda se

prostovoljno ednonadstropna hiša v Celju, na ugodnem prostoru jako prikladna za malo trgo- vino s tremi stanovanji in prostorno obrtno delavnico, ki bi lahko služila za ma- (320) 3-1 gacine. — Vpraša naj se pri dr. L. Filipiču, odvetniku v Celju.

Čevljarji pozor!

Prav po ceni se proda šivalni stroj na valčke (cilinder) za šivanje čevljev. — Več pove

(319) 2-1

Martin Kolšek
čevljar v Celju.

(314)

Prodajalko

izurjeno v trgovini z mešanim blagom ter zanesljivo v računanju, slovenskega in nem- škega jezika zmožno, sprejme
Ivan Meke v Hrastniku.

Iz Etter-jevega sadnega soka,

Dobiva se v Mokronogu pri Mariji Šbille, v Galiciji pri Francu Senica, v Celju pri Jos. Pollanetzu, v Mariboru pri Gotfridu Ketzu, v Oplotnici pri Alojzu Wallandu, (255) 20-15

Lastnina in tisk D. Hribar-ja v Celju.

Zanesljivo dobri stroji!

Jako nizke cene!

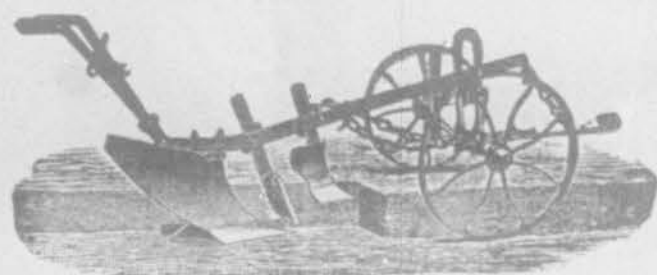
Karol Kavšek nasl.

Schneider & Verovšek

zaloga poljedelskih strojev

Dunajska cesta št. 18. Ljubljana Dunajska cesta št. 18.

prilagodijo svojo veliko zalogo raznovrstnih poljedelskih strojev kakor: lahko tekoče gepelne, mlatilnice najnovejše sestave in prav lahko te- koče, tudi take z ležišči na kroglice (Kugellager) slamotresnike s pomočjo katerih se pri vsaki mlatilnici 2 človeka prihranijo in se lahko na vsako mlatilnico pripravijo trije za žito čistiti, stroje za kositi in žeti s 1 ali z 2 konji najno- vejše ameriške sestave in so prav lahko tekoči (dajo se tudi na poskušnjo).

Potem tudi mline za sadje s kamenitimi valerji, stiskalnice, škropilnice proti peronospori, jeklene pluge, katere ni treba prav nič držati, travniške brane, slamotresnice in sploh vse stroje za poljedelstvo, kakor tudi fino kovane, bakrene kotle za žganje kuhati.

Za strokovno točno izvršilo vsakega naro- čila jamčimo.

Vedno čez 200 strojev v zalogi.

Vsakdo, ki namerava kakšen stroj ku- piti, naj si popred ogleda našo veliko zalogo in se o izbirstnosti strojev prepriča.

Slovenska tvrška!

Nikaka skrivnost ni več

napraviti si vsakdo doma sam brez vsake priprave in težave najfinije likerje po francoskem sistemu s pomočjo ekstrak- tov, ki stanejo za napraviti po 5 litrov likerjev: Tropinovec — Absinc — Vermut, Ruski pelinovec — Češki liker — Kimel po 80 kr.; — Slivovec — Rum — Češ- njevec — Alaa — Alpeki liker — po 85 kr. in Konjak — Benediktinec — Chartreuse — Pilzenski liker po 95 kr. Razpošiljam proti predplačilu v znamkah ali poštno nakaznico; po poštne povzetju 10 kr. več. — Vsa pošiljati pridenem navo- dilu, kako se napravi liker.

Preprodajalcem, če naročijo več blaga mnogo ceneje.

Anton Rukavina

Trst, via Belvedere št. 23.

Vožne karte in tovarni listi v

AMERIKO.

Kralj. belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo. Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red Star Linie. Dunaj IV. Wienergürtel 20 ali pa Julij Popper, Bahnstr. 8, Innsbruck.

Dva trgovska pomočnika

dobra prodalca specerije in manufakturnega (315) 2-2 blaga sprejme v 4 tednih

Josip Berlisg, trgovec v Rogatcu

C. i kr. priv. tvornica,

brizgalnic, cevij in

kmetijskega orodja

R. A. Smekal
v Cechu na Moravskem
Podružnica
Zagreb

nudi

sl. gasil. društvom brizgalnice vsake vrste s patentom proti zmrzlini cevij in opreme. Posestnikom kmetijske stroje ter peronos- pora-škropilnice, slednje po 11 gld. komad franko vsaka pošta. Plačila tudi na obroke. Prekupcem zdaten rabat.

Podružnica Zagreb

Na drobno.

Na debelo.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

priloga različne poljedelske stroje priznane najboljšega izdelka kakor: mlatilnice, slamotresnice, čistilnice za žito, mline za žito vejati, stiskalnice za sadje in grozdje itd.

Vidno velika zaloga cementa, najboljšega gornjaštarskega železa, stavbenih potrebščin, traverz, okovov, samokolnic, poljskega orodja, kuhinjske priprave, štedilnikov, peči in sploh vsega v to stroko spadajočega blaga.

Stavno občinstvo rabimo najljubše, si pri priliki ogledati našo trgovino in zalogo.

Cene nizke.

Postrežba točna.

sadno pijačo.

sadnega vina.

10 litrov sadnega soka, ki se brez vsake druge pri- mase zmeša s 100 do 130 litri navadne vode, daje po naravnem vonju 110 do 140 litrov čistega, okrepčujočega

Odgovoren za tisk Ivan Spindler.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ante Beg.